

Představujeme vám projekty a autory, které jsme vybrali na základě uměleckých výzev a budou součástí hlavního programu prvního ročníku festivalu vizuální tvorby VIDINY.

VIDINY | TŘEBOŇ 2024 **první ročník festivalu vizuální tvorby** ***21.-25. 8. 2024, TŘEBOŇ***

Jedno město, 5 dní a 105 hodin napěchovaných vizuálním uměním, hudbou, performance a setkáními, na která nezapomenete.

Na konci srpna zahájíme první ročník festivalu vizuální tvorby VIDINY. Smyslem festivalu je poskytnout kreativní a inspirativní zázemí pro mezioborová setkání umělců i odborníků napříč současnou uměleckou scénou a zároveň dát autorům možnost prezentovat svou tvorbu v Třeboni 105 i na dalších místech ve městě. Program festivalu představí nové výstavní projekty, zaměří se na výtvarné a performativní umění ve veřejném prostoru, koncerty + VJing, videoprojekce, filmová promítání s tvůrci a nabídne také doprovodný program.

Epicentrem VIDIN bude Třeboň 105, multifunkční kulturní prostor v srdci města, kde vedle sebe synergicky funguje galerie, biograf, divadlo a koncerty. Dvě patra galerie poskytnou prostor pro nové výstavy i festivalové zázemí a na open air scéně ve dvoře se budou střídát kapely, VJing, videoprojekce i performance.

Uvidíme se na VIDINÁCH?

TALE OF A TEAR / JANA SVOBODOVÁ

Galerie 105, Třeboň

21. 8.–13. 10. 2024

otevřeno během VIDIN: 10–20, neděle do 18

Anotace

Výstava Tale of a Tear vychází z autorčiny diplomové práce a je koncipována jako umělecký výzkum se subjektivním vhladem a analytickým přístupem. Autorka hledala obecně známý a pro většinu veřejnosti uchopitelný jev, kterým se lze dorozumívat. Na začátku si proto položila otázku „Jak chytit kapku vody?“ a v průběhu ohledávání tématu do kapky vody vtiskla emoci, její zdroj. V tu chvíli se z ní stala slza. V pestré škále lidských emocí je jen málo jevů tak všeobecně srozumitelných, používaných a univerzálních, jako jsou slzy, které překonávají jazykové bariéry, kulturní rozdíly i individuální odlišnosti. V procesu uměleckého zkoumání se Jana Svobodová zaměřuje na jejich roli jakožto prostředku komunikace a sdílení. Mimo pouhé zobrazování slz jim vtiskává hmatatelnou přítomnost a proměňuje je v předměty vyjádření a kontempace. Jak je možné porozumět a dostat se pod povrch zdrojů našich slz, tedy emocí? To je základní otázka, na kterou odpovídá Tale of a Tear / Příběh o slze.

O autorce:

Jana Svobodová (1995) absolvovala ateliér Socha 2 na Akademii výtvarných umění v Praze a v posledních dvou letech studovala v rámci umělecké stáže na UMPRUM v ateliéru skla u Ronyho Plesla a Kláry Horáčkové. Autorka navazuje na své předešlé práce zaměřené na vnitřní krajiny, ze kterých vyvstávají intimní výtvarné výpovědi, jež zpravidla zpracovává prostřednictvím dlouhodobého ohledávání materiálů. Už od počátku studií se její tvorba pohybuje na intermediální hranici obrazu, instalace a sochy. Ty mezi sebou tvoří napětí, rezonují a komunikují. Autorka tak nabádá diváka, aby se na témata či problematiku díval z nových úhlů, perspektiv a skrze její optiku. Dychtivost po poznání podstaty věci a materiálů je niterně spjata s jejími díly. Ta jsou zasazena do osobních příběhů, všedních momentů či vědeckých rešerší, které nám zprostředkovává svým citlivým a osobitým způsobem.

„JÁ NECHCI BÝT X“ / VICTORIA DURYAGINA

Anotace:

Galerie 105, Třeboň

21. 8.–25. 8. 2024

otevřeno během VIDIN: 10–20, neděle do 18

Anotace

„Já nechci být X“ je název instalace, v níž umělkyně Victoria Duryagina zkoumá společenskou fragmentaci, vazby a vztahy v digitálním věku. Poukazuje na složitost moderní komunikace a zabývá se společenskými normami a prolínáním lidské identity a digitality. Výstavu tvoří série děl *After us there is something*, která řeší otázku desenzibilace a vnitřních konfliktů vyplývajících z rozděleného pohledu na svět v naší současné společnosti, a interaktivní real-time instalace *BitterBlitter*, která zkoumá fragmentaci společnosti na sociální síti X a souvislosti mezi těmito fragmenty. Pokud se ve dvou příspěvcích na sociální síti objeví stejné slovo, hlas umělé inteligence ho vysloví. *BitterBlitter* putuje v náhodném poli dat a snaží se najít a slyšet to, co lidi skutečně ještě spojuje.

Součástí festivalového programu je také projekce videa *Corridor*. *Corridor* je melancholickým prostorem hledání skrytého řešení obtížné situace, zobrazuje viskozitu okamžiku, kdy se divák ocitá v chodbě, ze které se nemůžete dostat, protože nedokáže pochopit její realitu – podobně jako vše, co vidíme ve snu.

O autorce:

Victoria Duryagina (1991) je digitální umělkyně žijící a pracující v Brně.

Vystudovala Fakultu informačních technologií na brněnském Vysokém učení technickém.

Hlavním tématem jejích děl je nekonečné vyhledávání stabilních konfigurací pohledu na svět a společné vnímání autora a diváka.

Prostřednictvím své tvorby otevírá dialog mezi člověkem a strojem, v němž se prolínají náhodnost a algoritmy. Vytváří digitální prostory s vnitřní melancholií, v nichž zkoumá nejistotu aktuálního okamžiku a vybízí diváka k reflexi průsečíků náhodnosti, algoritmů a lidského bytí. Používá 3D, videoart, audiovizuální instalace v reálném čase a pracuje také s digitální malbou.

NA PRAHU VĚDOMÍ / NA VLNÁCH NEVĚDOMÍ / JOSEFÍNA DUŠKOVÁ

Galerie 105, Třeboň

21. 8.–13. 10. 2024

otevřeno během VIDIN: 10–20, neděle do 18

Anotace

V site-specific projektu Na prahu vědomí / Na vlnách nevědomí rozvíjí Josefína Dušková formou závěsných objektů a instalací pro ni v současné době aktuální téma vidin a snů. Ve své tvorbě dlouhodobě akcentuje téma pomíjivosti a křehkosti. Pro projekt zvolila materiály, které jí dovolují pracovat s jemností, s křehkými emocemi a prchavými snovými dojmy – papír, vosk, sádra a pigmenty. Zaměřuje se na figurální motivy realizované speciální technikou vtláčování vrstveného papíru do forem, se kterou v předchozích měsících experimentovala. I v tomto souboru děl hledá další možnosti práce s otiskem, který je jedním ze stěžejních motivů její tvorby. V části instalace nazvané Na prahu vědomí se ponoří do tajemného světa na pomezí snu a reality. V druhé části s názvem Na vlnách nevědomí pak nechává hravě vyplouvat snové výjevy racionálně neuchopitelné skutečnosti. Poodkrývá jednotlivé vrstvy našeho vnímání, zkoumá vztah vědomí a nevědomí a jejich prolínání. Fascinuje ji tajuplný prostor snění, kde se z absurdních výjevů vynořují skryté významy, které nejen reflektují prožitou realitu, ale často i předjímají budoucí okamžiky.

O autorce:

Josefína Dušková (1981) vystudovala figurální sochařství na pražské Akademii výtvarných umění. Žije a pracuje v Praze a v Chlumu u Třeboně, kde má ateliér. Ve své sochařské tvorbě se dlouhodobě zabývá otiskem a jeho energií, vznikem a odkrýváním organických prostor a symbolickým rozkrýváním prázdnoty prostoru, formulovaného otiskem živého. Pracuje s nestálými materiály, jako jsou vosk, led, molitan, vata, pigmenty a sádra, které jí pomáhají citlivě zpřítomnit vědomí pomíjivosti, křehkosti a konečnosti života.

ECHO / ANEŽKA HLINKOVÁ

průjezd Třeboně 105
21. 8.–25. 8. 2024

otevřeno během VIDIN: 10–20, neděle do 18

Anotace

Světelná interaktivní instalace ECHO bude během festivalu sloužit jako uvítací objekt, kterým mohou návštěvníci volně procházet. Tato instalace, která spojuje moderní umění s veřejným prostorem, propojuje centrální náměstí s uměleckým světem na dvoře Stopětky. ECHO je navrženo tak, aby vyjadřovalo opakující se obraz, který se promítá na průsvitných závojích, čímž vytváří iluzi nekonečného prostoru. Světlo a stíny se prolínají vytvářejí jedinečný vizuální zážitek. Vybízí návštěvníky, aby se stali součástí uměleckého díla, a to prostřednictvím své vlastní interakce s prostorem. Echo se tak stává místem, kde se prolíná realita s uměním.

O autorce:

Anežka Hlinková (1999) studuje interaktivní design na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara na Západočeské univerzitě v Plzni. Je zároveň součástí týmu Stopětky a její specializace je grafický/ motion design a projekce. Baví ji propojovat různé obory.

HALUCINACE / MARKÉTA LAŠTUVKOVÁ

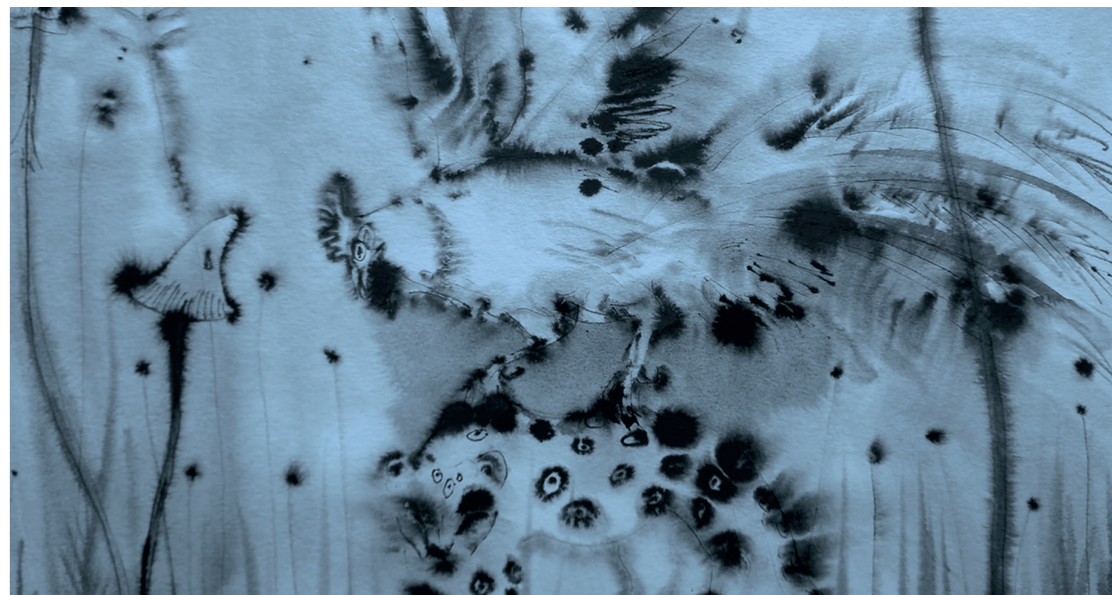
Pivovar Regent, Třeboň
21.–25. 8. 2024
otevřeno během VIDIN: 13–19

Anotace

Co je reálné? Výstava Markéty Laštuvkové, která se dlouhodobě věnuje malbě, grafice a kaligrafii, představí ucelený soubor tušových kreseb a maleb, které vznikají formou deníku. Autorka se v nich pokouší zachytit přítomný okamžik, sen či situaci a současně reflektovat, jak rozdílně můžeme vnímat realitu, která je pro každého jiná, každý vnímá svět optikou svých vlastních zkušeností, emocí a smyslů. Její deník stále roste a mění se v reakci na vnější podněty a nové prožitky, ale otázka zůstává stejná: Kde jsou naše subjektivní hranice mezi realitou a vidinou, halucinací, fantazií?

O autorce:

Markéta Laštuvková (1969) studovala v ateliéru grafiky u prof. Vladimíra Kokolii na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnuje se malbě olejem, akrylem a tuší, pracuje s grafickými technikami tisku z výšky a hloubky. Na její práci měla zásadní vliv stáž v Austrálii – z dovezených skic australské krajiny vznikla diplomová práce, kterou tiskla japonskou technikou za pomoci rýžového škrobu. Malování venku v prostoru se stalo nedílnou součástí její tvorby a vliv Japonska se v její práci projevuje různými formami, jako jsou haiku, kaligrafie a grafické techniky.

VIDINY VE MĚSTĚ A UMĚNÍ VE VEŘEJNÉM PROSTORU

KRAJINA SE DÍVÁ | ZUZANA VEPŘEKOVÁ

Zámecký park, Třeboň
21.–25. 8. 2024
park otevřen: 7–20

Anotace

Krajina se dívá je název velkoplošné malby, která vznikne během 5 festivalových dní v třeboňském zámeckém parku a vy máte možnost sledovat její vznik! Studentka AVU Zuzana Vepřeková vytvořila koncept, kterému dominuje abstraktní krajina složená z geometricky přesných čar i uvolněných tahů. Řada očí, která lemuje horizont její krajiny, symbolizuje mysl člověka v krajině – spojení lidského a přírodního elementu. Ve své abstraktní malbě se autorka snaží zachytit vnitřní prožívání člověka i radost z krajiny a ze života, ze vztahu diváka a přírody.

O autorce

Zuzana Vepřeková (2002) je studentkou 3. ročníku Akademie výtvarných umění v Praze v ateliéru Grafika 1 pod vedením Davida Böhma a Slavomíry Ondrušové. Letos absolvovala stáž na Akademii výtvarných umění v Haagu, kde se mimo jiné začala zajímat o velkoplošnou malbu a možnosti abstrahování krajiny.

VIDINY VE MĚSTĚ /VÝSTAVA SOCH

celé město

21.–25. 8. 2024

kurátorka Sára Skoczková

Anotace

VIDINY ve městě je název projektu, který je sochařskou výstavou i rafinovanou uměleckou intervencí ve veřejném prostoru, za nímž stojí sochařka a kurátorka Sára Skoczková. Na výstavě jsou zastoupeni umělci mladé generace, kteří byli vybráni na základě různorodých přístupů k tvorbě i snahy prezentovat širokou škálu možností uměleckého vyjádření. Ačkoli je jejich tvorba vizuálně odlišná – od elementárních antropomorfních tvarů přes díla inspirovaná architekturou až po nové pojetí svatých madon – mohou spolu komunikovat a vytvářet nový kontext. Výstava reflektuje individuální přístupy a vnímání autorů, jejich život a persony se do jejich práce propisují a témata, která řeší, se vzájemně prolínají.

O AUTORECH A AUTORKÁCH

JAKUB BRÁZDA studuje v ateliéru Figurální sochy a medaile pod vedením Vojtěcha Míči na Akademii výtvarných umění v Praze. Sochy madon vytváří na přání vlastní mámy, zatím se mu nepodařilo naplnit její představy. Během procesu tvorby se pro něj zájem o tvar stává natolik silným, že převyšuje důležitost samotného tématu.

PAVEL DUŠEK (1992) studoval Akademii výtvarných umění v Praze, v ateliéru prof. Michaela Rittsteina. Ve své práci často vychází z dialogu mezi určitými předměty. Věnuje se malbě a také street artu a intervencím ve veřejném prostoru, kde umísťuje své menší i rozměrné betonové mozaiky a důmyslně stírá hranici mezi soukromým a veřejným. Jeho malované betonové desky a reliéfy jsou v ulicích Prahy, Berlína nebo Benátek, ale i na řadě dalších míst.

EKATERINA GOORDELADZE studuje na Akademii výtvarných umění v Praze, v ateliéru Figurální sochy a medaile. Ve své práci zkoumá lidské vztahy a intimitu zprostředkovanou tělesným dialogem a doteky – tělo a napětí jsou pro ni stěžejními výrazovými prostředky. Její reliéfy zachycují lidská těla a jejich vzájemný kontakt, zabývá se vztahy – mezi milenci, přáteli, cizími lidmi, vlastními dětmi i vztahem k sobě samému. Pracuje s keramikou i betonem, materiály, které odkazují na křehkost i pevnost vztahů. Napětí a doteky mezi postavami budí emoce – podporují se, nebo ničí?

MIRIAM KAMINSKÁ (1989) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze, během studií prošla různými ateliéry – studovala malířství, sochařství a v Jeruzalémě také obor Sklo a porcelán. Ve své tvorbě se zabývá tématy, v nichž hraje velkou roli osobní zkušenost soudobého světa. Zajímají ji různá stadia života a vnitřní stavy, které v nich člověk prožívá. Důležitými tématy pro ni jsou dětství a jeho otisk v dospělém jedinci, láska, vztah k sobě samé a okolnímu světu, odloučení a pomíjivost. Socha Dyáda v třeboňském zámeckém parku pochází ze souboru Love Me Tender z roku 2018, který autorka vytvořila na základě inspirace proměnami vlastní psychické a tělesné existence.

ŠTĚPÁN KUS (1998) studuje v ateliéru Socha II pod vedením Tomáše Hlaviny a Jimeny Mendozy na pražské Akademii výtvarných umění. Pracuje s užitkovými materiály jako je polystyren, karton nebo beton a ve svých dílech reflektuje městský život. Zajímá se o veřejný prostor a moderní architekturu.

PAVLÍNA KVITA (1988) absolvovala v sochařském ateliéru Lukáše Rittsteina a Jaroslava Róny na Akademii výtvarných umění v Praze. Vytváří sochy inspirované mytologií, které mají organické tvary připomínající lidi nebo zvířata. Její práce vyjadřuje hluboké symbolické významy a je ovlivněna krajinou a kulturou místa, kde tvoří.

DAVID TUREČEK studoval v ateliéru profesora Jiřího Beránka na Západočeské univerzitě v Plzni, odkud v roce 2017 přestoupil do ateliéru figurálního sochařství Vojtěcha Míči na Akademii výtvarných umění v Praze, kde v roce 2020 absolvoval. Ve své tvorbě se snaží o upřímnou sebereflexi – zabývá se tématem ztracené bezprostřednosti, pudovosti, bdělé přítomnosti a automatismu, procesu vnímání a učení se. Zajímá ho také senzitivita dětství a dospívání, která je spjata s utvářením osobnosti. Situace, které jsou pro jeho práci výchozí, má pečlivě odpozorované jak na sobě, tak na svém okolí – neomezuje se přitom jen na člověka, ale inspiruje se i jinými formami života, například nejrůznějšími organismy.

SÁRA SKOCZKOVÁ studovala v ateliéru sochařství II Tomáše Hlaviny na Akademii výtvarných umění v Praze. Ve své tvorbě se soustředí především na vyjádření emocí a jejich zhmotnění, velkým tématem je pro ni tělesnost – schránkovitost našich těl, jejich pomíjivost a náchylnost. To se odráží i v jejím přístupu k práci, zásadní je pro ni už samotný proces vzniku díla: ráda experimentuje, ale taky monotónně meditačně opakuje dané úlohy. Během procesu tvorby chce se sochami strávit svůj čas a danou emoci v nich prožívat, přikládá jim skutečný význam, personifikuje je. Vytváří neobvyklá tělesa, do nichž promítá svou vlastní estetiku.

Sára Skoczková má v centru Třeboně svůj Ateliér skoczka, kde v rámci festivalu bude otevřená dílna i keramický kurz.

ŽLUŤÁK / DANIEL KYNCL

celé město
21.–25. 8. 2024

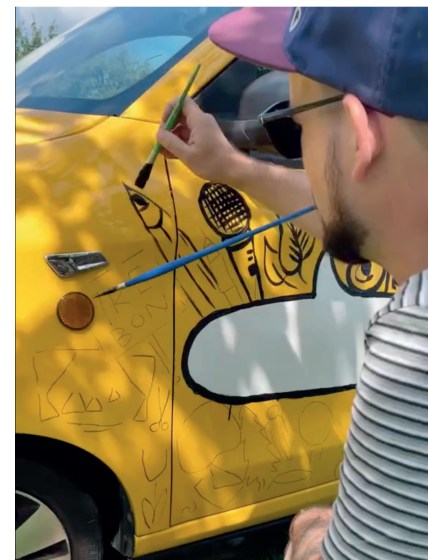
Anotace

VIDINY mají svůj oficiální festivalový vůz. Výtvarník Daniel Kyncl pro letošní ročník festivalu navrhl a realizoval novou vizuální podobu pro první ze série tří malých žlutých elektromobilů, které budou vozit stopětkový tým, autory i návštěvníky festivalu. S ručně malovaným „žluťákem“ se v průběhu VIDIN můžete setkat v ulicích města i v centru Třeboně, kde bude mít po dobu festivalu své stálé místo.

O autorovi

Daniel Kyncl (1990) je výtvarník a ilustrátor z Českých Budějovic. Jeho tvorbu nejvíce vystihuje shluk malých obrázků ve velké celky (Doodle art).

Má za sebou několik sólových i společných výstav, naposledy vystavoval letos v červenci v Galerii Panská 1 v Českých Budějovicích. Jeho ilustrace na plakáty Pecha Kucha Night se dostaly na výstavu do Tokia. Pracuje na knihách, omalovánkách nebo jiných komerčních i neziskových projektech. Kromě obrazů a ilustrací se věnuje i malbě zdí, s jeho velkoplošnými realizacemi se můžete setkat například ve Veselí nad Lužnicí, Praze, Brně, Českých Budějovicích, Soběslavi a v dalších českých městech.

SPEKTRUM KONTAKTŮ / KAŽKAŽ

open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
24. 8. 2024 v 17:00

Anotace:

Spektrum kontaktů je výtvarná performance, která představuje pro autorku nový způsob vyjádření. Minimalistickou formou v něm propojuje práci s předem připraveným materiálem a improvizací v dané situaci. Čistá bílá plocha se před očima diváků bude při tělesném dotyku s autorkou měnit v něco neplánovaného a nestálého, vždy připraveného k dalšímu posunu. Jakou roli hraje v proměně čas, počasí a nutková potřeba vytvářet další a další kontakt s plochou?

O autorce:

KaŽkaŽ (čti kaškaš) je vizuální umělkyně a performerka. Od roku 2018 používá své umělecké jméno jako gesto po náhlé smrti tatínka. Má totiž původ v rodinné přezdívce, která odkazuje jednak ke hře s českou klávesnicí, kde „ž“ sdílí klávesu s písmenem „š“, ale také k francouzskému pojmenování hry na schovávanou tj. cache cache. KaŽkaŽ chce svou tvorbou diváka nejen vizuálně oslovit, ale také jemně aktivizovat – v site-specific instalacích i v performance. Tam také zpracovává vlastní tělesnost, která je pro ni důležitá nejen materiálově, ale také obsahově. Kostýmy, které během performance využívá, mají často zvýraznit možnosti, stejně jako limity vlastní tělesnosti. Díky své osmihodinové performance v prostoru pokladny Divadla Komédie se v roce 2021 stala objevem roku festivalu ...příští vlna / next wave... Součástí festivalu je také hudební a filmový program. Můžete se těšit i na mnohá společná neformální setkání.

DOMOVOJ / SABINA NAVRÁTILOVÁ

Galerie buddhistického umění ve vodárenské věži, Třeboň
23. 8. 2024 v 18:00

Anotace:

Výtvarný happening Sabiny Navrátilové je ukotven specifickou lokalitou a její pamětí. Vyzývá účastníky, aby se zaměřili na přítomný okamžik, plně vnímali své okolí a předměty, které je obklopují, a poté společně vybudovali prostor věnovaný Domovojovi – mytologickému stvoření, které obývá danou lokalitu. Část účastníků pracuje s přírodními materiály a cíleně tak propojuje místo s jeho nejbližším okolím, část využívá pro svou tvorbu recyklované materiály. Během happeningu účastníci přemýšlejí o Domovoji a pokouší se do něj vcítit a současně být empatičtí k místu – společně tak postupně utvářejí výslednou podobu příbytku Domovoje.

O autorce:

Sabina Navrátilová (2000) studuje na Fakultě výtvarných umění na Vysokém učení technickém v Brně. Ve své tvorbě se snaží sdílet příběhy a emoce prostřednictvím různých médií (kresba, malba, performance). Inspiraci často čerpá ze slovanské mytologie, pohádek, příběhů Dr. Seusse i dětských vzpomínek. Svou prací se pokouší vytvořit most mezi vizuálním a performativním uměním.

KONCERTY A VJING

NLE

open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
21. 8. 2024 ve 18:00

NLE (NeuronicLandscapeExploration) je živý elektronický hudební projekt, který se pokouší vytvořit ambientní a downtempo experimentální elektroniku bez použití počítače. Součástí koncertu jsou analogová zařízení a živé kytary, což přináší jedinečný a autentický zvukový zážitek.

JOSEFIMA DUSK

open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
22. 8. 2024 ve 20:30

Bratty sci-fi fetish synth pop, který medituje nad krásou a hrůzou existence. Josefína Dušková začala tvořit hudbu poháněná hlavně touhou performovat. Jde to poznat jak z jejich živých vystoupení, která se neobejdou bez výrazných kostýmů, líčení a tance, tak ze samotné hudby.

KOLEKTIV

open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
23. 8. 2024 ve 19:30

Kolektiv je otevřené mezinárodní sdružení tvůrců algoritmických vizuálů a elektronických hudebnic/níků respektujících tradici live codingu, umělecké formy využívající živé psaní kódu, vytvářející nástroje pro zvuk a obraz přímo před zraky diváků.

OPATŮV MODUL

open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
23. 8. 2024 ve 21:00

Opatův modul snoubí noise, psychedeliku a minimalistické taneční techno beatsy. Bicí, trumpetu, basu a samplu během jejich koncertu navíc doprovodí působivá vizuální show.

KATASTR + VJING: VLADISLAV KRUGLYANKIN

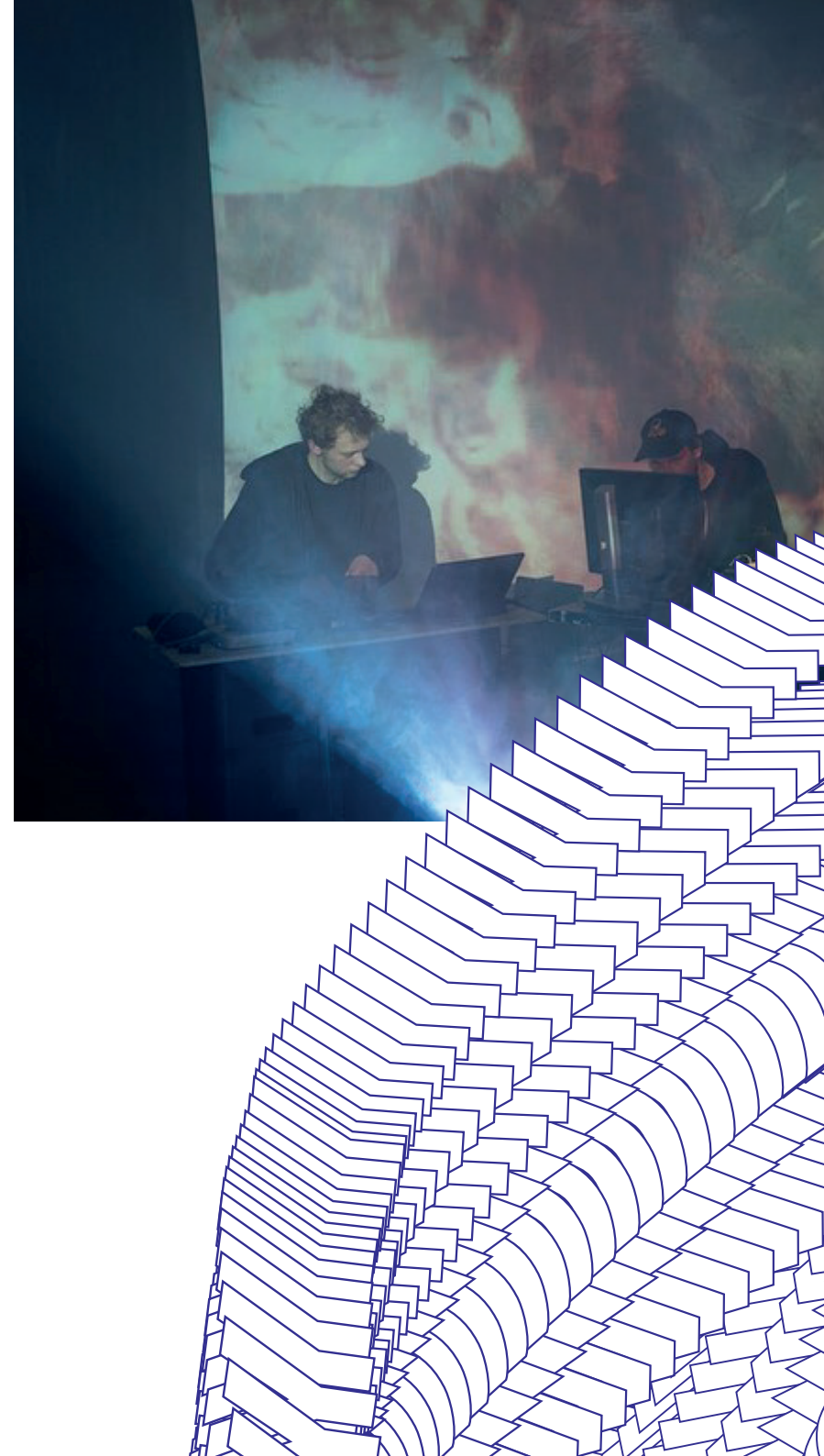
open air scéna ve dvoře, Třeboň 105
24. 8. 2024 ve 21:00

Anotace

Propojení hudby a vizuální performance přinese v rámci VIDIN koncert táborské kapely KATASTR. Interaktivní designér Vladislav Kruglyankin se nechal inspirovat playlistem kapely KATASTR a vytvořil experimentální vizuál, v němž kombinuje živý přenos a obrazy generované umělou inteligencí. Vladislav Kruglyankin využívá inovativní technologii AI Stable Diffusion, s jejíž pomocí vytváří fascinující vizuální efekty v reálném čase, a propojuje je s živým obrazem z kamery – vzniká tak dynamická VJ performance, která přináší divákovi jedinečný vizuální zážitek.

O autorovi

Vladislav Kruglyankin (1999) studuje interaktivní design na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara na Západočeské univerzitě v Plzni. Baví ho pracovat s programy, které mu umožňují vytvářet generativní grafiku, simulace a různé další techniky, zajímá se také o vizualizaci dat pomocí abstraktních tvarů, světla a zvuku. Vedle interaktivního designu si vyzkoušel práci v různých kreativních oborech – věnuje se designu, animaci, VJingu, DJingu, VFX a filmu.

FILMOVÁ PROMÍTÁNÍ A DISKUZE S TVŮRCI

ZKOUŠKA UMĚNÍ (Adéla Komrží)

CHYBĚNÍ (Štěpán Pech)

NAPOJENÍ: ZTVÁRNIT NEPOPSATELNÉ (Michael Bukovanský)

Součástí programu jsou také videoprojekce, společná setkání s umělci u snídaně, keramický kurz v Ateliéru skoczka a další doprovodné akce.

**PONOŘTE SE DO VIDIN,
ZAHOOŘTE PR VIZUÁLNÍ UMĚNÍ
A NASAJTE JEDINEČNOU
FESTIVALOVOU ATMOSFÉRU.**

